

Payer Imre

P. NYILVÁNOS BÚCSÚJA UTÁNI MAGÁNFELJEGYZÉS

sem a szent ég sem a taps rítusa
nem oldozott fel meddő nyugalom
(pálcám eltörve nincs szellemtusa)
nem visszhangozza vissza sóhajom
de egyszer sellőt sodort tengeri
ár keble fehére hajnali pára
szilaj gyapjú-hüllők a fürtjei
szorítottam belevájtam husába
forró száj s uszony e szerelemkollázs
kívül-távolra szakadt hirtelen
idegen habokban hideg morajlás
mint a kesztyű szétszakadt szigetem
(avitt eszpresszó dőlt vodkásphár)
üres kagyló átzúg rajta az ár

Csengery Kristóf

EGY KORINTHUSBELI A METRÓBAN

Arcuk: nem. Hangjuk: nem. Kapaszkodó
kezük párás nyoma a fémcsővön: nem.
Testük szaga a gyorsuló kocsi
fülledt terében: nem. Kabátjaik,
csoomagjaik: nem. A menetirányra
merőleges, betonfal-semmibe
lövellt tekintetek: nem. Szarkalábak
szemek sarkában: nem. Szeplők: nem. Körmök
tövén gyöngyház holdak csillámja: nem.
Kóbor hajak gallérjukon: nem. Gombok,
patentok: nem. Törvény s esetlegesség
bújócskája kabátjuk ráncain: nem.
Szórszálak fülkagylókban, orrlíkban:

nem. Zsír és faggyú fényjátékai
 a pórusok krátere körül: nem.
 Szatyorban vacsorájuk: nem. Zsebükben
 irataik s azokban születésük,
 apjuk-anyjuk családi és utó-
 neve, állandó s ideiglenes
 lakhelyük: nem. Arcvonásaikon
 ahogy a gondolat átfut: nem. És
 maga a kétes, hontalan, törékeny
 gondolat, agyuk labirintusában:
 nem. Vágyaik, emlékeik – egy izzó
 szeretkezés, rettegő kisgyerek
 üres lakásban, téli alkonyatban:
 nem. Terveik, erőik, gyengeségük,
 ház, autó, siker és utazás: nem.
 S a Lény, a szemcsés iszapon vonagló,
 horgot nyelt hal, s vérlucskos torka: nem.
 Dögöljek meg? Nincs bennem szeretet?

VÁNDORLEGÉNY-ADVENT

Várok valamit? Vagyok álmodó?
 Faggatok postást? (Irt-e már Godot...)
 Dúdoglatok? (Ich hab' ein glühend Messer...)
 Vagy motyogok csak? (Nein, Herr Landvermesser...)
 Csillag? Leballag. Jászol? Fázol. Hó? Sár.
 Kisded? Játék. Vár? Lekvár. Búvár. Bú vár.

EGYSZER TÉNYLEG

Én meghaltam, én nem vagyok,
 ez már nem lét, csak állapot.
 Nem ellentmondás az, ha hosszú
 ideig tart: ez tán a bosszú,
 amiért egyszer tényleg voltam.
 Ezért kell most járkálnom: holtan.